

МАТЕРІАЛИ ДРУКУЮТЬСЯ
УКРАЇНСЬКОЮ, РОСІЙСЬКОЮ,
ПОЛЬСЬКОЮ ТА АНГЛІЙСЬКОЮ МОВАМИ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

*Міжнародної
науково-практичної конференції
молодих вчених,
курсантів і студентів*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Львів – 2014

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

канд. техн. наук	Рак Т.Є. – головний редактор
канд. техн. наук	Половко А.П. – заступник головного редактора
д-р техн. наук	Гащук П.М.
д-р техн. наук	Грицюк Ю.І.
д-р техн. наук	Гудим В.І.
д-р техн. наук	Гуліда Е.М.
д-р психол. наук	Кривописина О.А.
д-р с.-г. наук	Кузик А.Д.
д-р техн. наук	Рак Ю.П.
д-р техн. наук	Семерак М.М.
д-р фіз.-мат. наук	Стародуб Ю.П.
д-р фіз.-мат. наук	Тацій Р.М.
канд. техн. наук	Башинський О.І.
канд. геолог. наук	Карабин В.В.
канд. техн. наук	Кирилів Я.Б.
канд. фіз.-мат. наук	Меньшикова О.В.
канд. хім. наук	Мірус О.Л.
канд. техн. наук	Пархоменко Р.В.
канд. техн. наук	Рудик Ю.І.
канд. техн. наук	Шелюх Ю.Є.

Аристотель, у свою чергу, вважав, що душа ділиться на дві частини: розумну і вольову. Тому добродетності діляться на головні і сердечні. До першої групи відносяться мудрість, розсудливість; до другої – мужність, щедрість, великодушність, справедливість тощо. Особливе місце Аристотель приділяв справедливості [6].

Отже, душевні якості – це моральні правила, закони духовного життя, які забезпечують душевну чистоту. Ці якості становлять внутрішній сприятливий ґрунт для перетворення у своєму житті і діяльності морального закону – принципів істинної людяності. Якості душі, які відповідають принципам істинної людяності, що безпосередньо впливають із цих принципів і, у свою чергу, слугують внутрішнім засобом для реалізації в своєму житті морального закону совісті, називаються моральними правилами, оскільки вони є моральними якостями не самі по собі, а лише постільки, слугують меті морального утвердження людини [8, 284-285].

У перспективі нашого дослідження ми бачимо уточнення категоріальних характеристик, вивчення механізмів що детермінують психолого-правовий аспект розгляду філософії душі.

Література:

1. Аристотель. Етика. Політика. Риторика. Поетика. Категорії. – Минск: Література, 1998. – 1393 с.
3. Вернадский В.И. Биосфера и ноосфера. – М.: Рольф, 2002. – 576 с.
5. Волченко В.Н. Миропонимание и экоэтика XXI века. Наука – Философия – Религия. – М., 2001. – 432 с.
6. Эзотерика. Универсальный словарь-справочник: 2-е изд. / Автор-состав. А.И. Ивасенко. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2001. – 448 с.
7. Філософський енциклопедичний словник. – К.: Абрис, 2002. – 742 с.
8. Шершеневич Г.Ф. История философии права. – СПб.: Лань, 2001. – 528 с.

УДК 159.9

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Сердюк О.О.

Цюприк А.Я., доцент кафедри ПП та П, канд. пед. наук
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Психологія безпеки праці є важливою ланкою в структурі забезпечення безпечної діяльності людини. Як вітчизняний, так і закордонний досвід досліджень цього напрямку показує, що при вирішенні задач зниження рівня виробничого травматизму і професійних захворювань повинен включатися не тільки інженерно-технічний напрямок, але й аспекти аналізу психології працюючих у виробничій обстановці.

По оцінці фахівців впливає, що в залежності від об'єктивних і суб'єктивних обставин близько 60 – 90 % випадків побутового і виробничого травматизму відбувається з вини потерпілих. Психологічні фактори, які приводять до реалізації небезпеки, розділяються на дві основні групи: об'єктивні і суб'єктивні. До групи основних суб'єктивних факторів відносяться: недисциплінованість людини у відношенні дотримання мір безпеки; переоцінка своїх професійних навичок; невідповідність рівня психологічної підготовки і конкретних умов зовнішнього середовища. Група об'єктивних психологічних факторів включає у себе: недостатній рівень професійної підготовки, у тому числі в плані навчання безпечним методам праці; низький рівень вимог допуску до виконання робіт, що характеризуються підвищеною небезпекою і шкідливістю; недотримання ергономічних вимог до робочого місця, устаткування, колірної оформлення робочого місця; низький контроль стану здоров'я працюючих.

На практиці вище перераховані дві групи основних психологічних факторів у багатьох випадках є взаємозалежними, тому що людина сприймає комплекс інформації про стан зовнішнього середовища через кілька аналізаторів одночасно. Так як рівень подразників цих аналізаторів, як правило, є різним, то пріоритетність психологічних негативних факторів, що можуть (чи привели) до професійного захворювання чи травматизму безпосередньо установити складно. У зв'язку з цим, для рішення задачі забезпечення безпеки людини в психологічному плані застосовується тестування різного рівня і змісту.

У такий спосіб впливає, що під психологією безпеки мається на увазі застосування знань про психологію людини стосовно до конкретного стану системи «людина – середовище існування», або «людина – виробниче середовище» з метою забезпечення рівноваги систем, тобто безпеки людини.

Психологією безпеки, як одним з напрямків науки «Безпека життєдіяльності», вивчаються наступні чотири основні форми психофізіологічного стану організму людини:

психічні процеси; психічні властивості; психічні стани; психічні напруги. Ці психофізіологічні стани людини є основними компонентами психічного існування організму, що спостерігаються як у процесі соціального життя людини, у її взаєминах із зовнішнім середовищем, так і в процесі трудової діяльності.

Психічні процеси складають основу психічної діяльності людини. Унаслідок їхнього протікання формуються знання, забезпечується створення образів у корі головного мозку, розвивається система адаптації і т. д. Відповідно до цього розрізняють пізнавальні, емоційні, вольові психічні процеси, які протягом життя людини дають можливість реєструвати відчуття, сприймати елементи та зміни стану зовнішнього середовища.

Таким чином, у процесі життєдіяльності в кожній людині формуються властивості особистості. Серед психічних властивостей особистості, у якості основних виділяються наступні: інтелектуальні; емоційні; вольові; моральні; трудові.

По своїй організації психічні властивості людини, як особистості, є стійкими і постійними. На відміну від психічних властивостей, психічні стани людини відрізняються тимчасовим характером та розмаїтістю. Вони визначають особливості психічної діяльності особистості в конкретний момент чи період часу, і можуть позитивно чи негативно позначатися наплині всіх психічних процесів.

Таким чином, організація контролю за психічним станом працюючих необхідна в зв'язку з тим, що під впливом зовнішніх факторів чи у зв'язку з особливим психічним станом можуть сформуватися шкідливі і небезпечні властивості людини, які не являються постійною властивістю, характерною для конкретної особистості. При таких станах у людини істотно змінюються працездатність і внутрішня психічна організація.

Література:

1. Баклицький І.О. Психологія праці: Підручник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2008. – 655 с.
2. Безопасность труда в промышленности / К.Н. Ткачук, П.Я. Галушко, Р.В. Сабарно и др. – К.: Техніка, 1982.
3. Безпека життєдіяльності / За ред. Я. Бедрія. – Львів: Афіша, 1998.
4. Джигирей В.С., Жидецький В.Ц. Безпека життєдіяльності. – Львів: Афіша, 1999.

УДК 159.954

НОНКОНФОРМІЗМ ЯК ОЗНАКА ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Ткаченко К.С.

Кривошипина О.А., д-р психол. наук, доцент
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Нонконформізм [від лат. non – ні, немає і conformis – подібний, згідною] – готовність, незважаючи ні на які обставини, діяти всупереч думці і позиції більшості, відстоювати прямо протилежну точку зору[1].

Як правило, високий рівень прояву нонкорфізму спостерігається в більш інтелектуальних, впевнених в собі і стійких до стресів людей.